

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1907/2015
27.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Јасминке Станојевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Борис Сарић, адвокат из ..., против туженог Удружења осигуравача Србије - Гарантни фонд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4442/14 од 20.05.2015. године, у седници одржаној 27.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4442/14 од 20.05.2015. године.

ОДБИЈА СЕ као неоснован, захтев тужиље за накнаду трошкова за састав ревизије.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 6280/13 од 15.05.2014. године, исправљеном решењем П 6280/13 д 25.09.2014. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати 280.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности, износ од 100.000,00 динара на име претрпљених физичких болова, износ од 100.000,00 динара на име претрпљеног страха, износ од 30.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због наружености и да јој накнади трошкове парничног поступка у износу од 228.300,00 динара, све са законском затезном каматом почев од 15.05.2014. године до исплате. Ставом другим изреке тужбени захтев је одбијен преко износа досуђених ставом првим изреке до тражених износа на име накнаде нематеријалне штете због претрпљених душевних болова због умањења животне активности, због наружености, на име претрпљених физичких болова и на име претрпљеног страха. Ставом трећим изреке одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова парничног поступка у износу од 20.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4442/14 од 20.05.2015. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда са исправком потврђена у побијаном усвајајућем делу из става другог

изреке за износ од 140.000,00 динара за претрпљене душевне болове због умањења животне активности, за износ од 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх, за износ од 50.000,00 динара на име накнаде нематеријалне штете за претрпљене физичке болове и за износ од 15.000,00 динара за претрпљене душевне болове због наружености, све са законском затезном каматом почев од 15.05.2014. године до исплате, као и у побијаном делу одлуке о трошковима спора из става четвртог изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у преосталом усвајајућем делу као и у делу одлуке о трошковима спора тако што је одбијен захтев тужиље за исплату износа накнаде штете преко досуђених преиначених износа па до износа досуђених првостепеном пресудом, док је досуђени износ трошкова спора снижен са износа од 228.300,00 динара на износ од 156.800,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужилја да туженом на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 14.900,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужилја због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...55/14) и нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. на коју се у ревизији указује, не може бити ревизијски разлог у смислу члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 23.12.2008. године око 09,00 часова у ..., на раскрсници Улица ... и ..., на пешачком прелазу, догодила се саобраћајна незгода коју је изазвао возач НН путничког возила тако што је, крећући се неприлагођеном брзином из ... улице, скренуо у ул. ... у тренутку док је коловоз ул. ... преко пешачког прелаза прелазила тужилја. Да би избегла контакт са НН возилом, тужилја се нагло одбацила уназад услед чега је изгубила равнотежу и пала на тротоар. Возач НН возила је побегао са лица места. Контакт НН возила и тужилје је избегнут њеном реакцијом иако је возач НН возила имао услове да заустављањем возила и уступањем првенства пролаза пешаку избегне настанак незгоде. Пут и тротоар су у моменту незгоде били суви. Тужилја о незгоди није обавестила полицију. У предметној незгоди задобила је тешке телесне повреде у виду прелома горњег краја десне лактице и ишчашења главице десне жбичне кости због чега је подвргнута операцији на ВМА. Као последица повређивања у предметној незгоди, код тужилје је остало ограничење покрета пригибању и опружању у зглобу десног лакта у средњем степену и ограничење покрета пронације у лактоном степену, док покрет супинације практично не изводи, услед чега постоји трајно умањење животне активности од 20%. Непосредно након повређивања до постављања имобилизације тужилја је трпела физичке болове од 8 степени који су током транспорта на ВМА опали на

интезитет 6. Првих 12 часова након операције болови су били 8 степени, а наредних 12 часова 6 до 7 степени. Након тога болови постепено опадају на 2 до 3 степена да би у првој недељи рехабилитације порасли на 4 степена, а затим поново опадају. Тужилња и данас трпи болове у пределу десног лакта, другог степена и то при уобичајеним покретима. Ти болови су посебно јаки приликом промене времена и код подизања терета. Тужилња је трпела примарни страх јаког интезитета од 8 степени који је трајао један до два минута. Након тога до завршетка лечења, када здравствено стање постаје коначно, трпела је секундарни страх. До увођења у анестезију ради оперативног лечења као и дан након операције трпела је страх 7 до 8 степени, наредна 24 сата 7, следећа три дана 6, до краја хоспитализације 5 степени, да би потом ослабио на 3 степена. Са почетком рехабилитације интезивира се на 3 до 4 степена, а затим поново слаби од 1 до 2 степена да би се поново интезивирао на дан друге хоспитализације када износи 4 до 5 степени. На сам дан операције износио је 7 степени. Након тога интензитет страха у прва 24 сата био је 4 степена и поново ослабио да би до краја лечења и рехабилитације, када је тужилњино здравствено стање постало коначно, био интезитета 1 до 2 степена.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право и то одредбе чл. 154, 155, 178 и 200 Закона о облигационим односима (ЗОО), као и чл.99. став 2. тачка 1. Закона о осигурању имовине и лица, када је делимично преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу умањењем висине досуђене накнаде штете, одлучујући као у ставу другом изреке. Имајући у виду врсту и тежину повреда, проценат умањења животне активности, интезитет и трајање физичких болова и страха и степен наружености, другостепени суд је, применом члана 200. Закона о облигационим односима, правилно утврдио висину правичне новчане накнаде нематеријалне штете која припада тужилњи за све видове, у износима које прихвата и Врховни касациони суд. Одлука је заснована на правилном схватању да је првостепени суд адекватно одмерио износе примерене новчане накнаде тужилњи за претрпљене видове нематеријалне штете али да је због погрешне примене материјалног права из члана 205. у вези члана 192. ЗОО, пропустио да те износе умањи за тужилњин допринос настанку штете који је, по оцени другостепеног суда, једнак доприносу штетника (НН лица). Наведеним одредбама регулисано је материјално правно питање подељене одговорности за штету урачунавањем доприноса оштећеног лица настанку или увећању обима настале штете. Тужилњин допринос се огледа у томе што је она, приликом преласка раскрснице, могла и морала да се креће са већим степеном пажње од уобичајеног, у ком случају би на време могла да уочи кретање НН возила и спречи настанак незгоде и саме штете. Стога нису основани наводи ревизије о погрешној примени материјалног права.

Правилна је и одлука о трошковима првостепеног и другостепеног поступка јер је донета у складу са успехом тужилње у другостепеном поступку.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе ревизије па је нашао да су без утицаја на правилну одлуку другостепеног суда.

На основу изложеног одлучено је као у ставу првом изреке на основу одредбе члана 414. ЗПП.

Тужиљи, имајући у виду да није успела са изјављеном ревизијом, не припадају трошкови за састав ревизије у смислу члана 165. ЗПП.

**Председник већа – судија
Љубица Милутиновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић